

301

USTAWA

z dnia 1 marca 2001 r.

o zmianie ustawy — Kodeks pracy.

Art. 1. W ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 11, poz. 84) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 104¹ w § 1 skreśla się pkt 3;

2) art. 129 otrzymuje brzmienie:

„Art. 129. § 1. Czas pracy nie może przekraczać 8 godzin na dobę i przeciętnie 40 godzin w pięciodniowym tygodniu pracy w przyjętym okresie rozliczeniowym nie przekraczającym 3 miesięcy, z zastrzeżeniem przepisów art. 129⁴, 132 § 2 i 4 oraz art. 142.

§ 2. Praca w granicach nie przekraczających 8 godzin na dobę i przeciętnie 40 godzin na tydzień w przyjętym okresie rozliczeniowym nie stanowi pracy w godzinach nadliczbowych.

§ 3. W razie rozwiązania umowy o pracę przed upływem okresu rozliczeniowego, pracownikowi przysługuje prawo do dodatkowego wynagrodzenia, obliczonego jak za pracę w godzinach nadliczbowych — przy odpowiednim stosowaniu przepisu § 2 — za czas przepracowany od początku okresu rozliczeniowego do dnia rozwiązania umowy o pracę.”;

3) skreśla się art. 129¹—129³;

4) w art. 129⁴ w § 1 wyrazy „42 godzin” zastępuje się wyrazami „40 godzin”;

5) w art. 129⁵ skreśla się wyrazy „129² i”;

6) art. 129⁷ otrzymuje brzmienie:

„Art. 129⁷. Sposób ustalenia rozkładów czasu pracy, o którym mowa w art. 129, 129⁴ i 129⁶, określa się w układzie zbiorowym pracy lub w regulaminie pracy.”;

7) w art. 132 w § 5 użyte dwukrotnie wyrazy „129¹ § 2 i 3” zastępuje się wyrazami „art. 129 § 2 i 3”;

8) w art. 154 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Dni wolnych od pracy, wynikających z rozkładu czasu pracy w pięciodniowym tygodniu pracy, nie wlicza się do urlopu.”

Art. 2. 1. W okresie od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2001 r. przeciętna tygodniowa norma czasu pracy w pięciodniowym tygodniu pracy nie może przekraczać 42 godzin w przyjętym okresie rozliczeniowym. Praca w granicach nie przekraczających 8 godzin na dobę i przeciętnie 42 godzin na tydzień

w przyjętym okresie rozliczeniowym nie stanowi pracy w godzinach nadliczbowych.

2. W okresie od dnia 1 stycznia 2002 r. do dnia 31 grudnia 2002 r. przeciętna tygodniowa norma czasu pracy w pięciodniowym tygodniu pracy nie może przekraczać 41 godzin w przyjętym okresie rozliczeniowym. Praca w granicach nie przekraczających 8 godzin na dobę i przeciętnie 41 godzin na tydzień w przyjętym okresie rozliczeniowym nie stanowi pracy w godzinach nadliczbowych.

3. W celu zachowania przeciętnych tygodniowych norm czasu pracy w pięciodniowym tygodniu pracy, określonych w ust. 1 i 2, w okresie od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2002 r. dobowy wymiar czasu pracy może być podwyższony, jeżeli jest to możliwe ze względu na organizację pracy, nie więcej niż do 10 godzin. Taka praca nie stanowi pracy w godzinach nadliczbowych.

4. Podwyższenie dobowego wymiaru czasu pracy przewidziane w ust. 3 nie dotyczy pracowników wymienionych w art. 129⁵ Kodeksu pracy; za czas niewykonywania pracy z tego powodu pracownicy zachowują prawo do wynagrodzenia obejmującego pełny tygodniowy wymiar czasu pracy.

Art. 3. W systemie czasu pracy, o którym mowa w art. 129⁴ § 1 Kodeksu pracy, czas pracy nie może przekraczać w 2001 r. przeciętnie 42 godzin, a w roku 2002 przeciętnie 41 godzin — na tydzień w przyjętym okresie rozliczeniowym.

Art. 4. W systemie czasu pracy, o którym mowa w art. 132 § 2 Kodeksu pracy, w 2001 r. stosuje się odpowiednio art. 2 ust. 1 zdanie drugie, a w 2002 r. stosuje się odpowiednio art. 2 ust. 2 zdanie drugie.

Art. 5. Wprowadzenie norm czasu pracy przewidzianych w ustawie nie powoduje obniżenia wysokości wynagrodzenia wypłacanego pracownikowi w stałej miesięcznej wysokości. Składniki wynagrodzenia określone w inny sposób ulegają podwyższeniu w stopniu zapewniającym zachowanie przez pracownika wynagrodzenia nie niższego niż dotychczas otrzymywane.

Art. 6. Jeżeli obniżenie przeciętnej tygodniowej normy czasu pracy z 42 do 41 godzin oraz z 41 do 40 godzin następuje w trakcie okresu rozliczeniowego, pracodawca jest obowiązany rozliczyć czas pracy pracowników przepracowany do dnia obniżenia normy. Przepis art. 129 § 3 Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie z pierwszym dniem miesiąca następującego po miesiącu ogłoszenia tej ustawy.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*